

КАТАРИНА ДРЕЊАНИН

Универзални речник простора

KATARINA DRENJANIN

The Universal Vocabulary of Space

Конопац / Rope

2025, јута / jute, променљиве димензије / variable dimensions

КАТАРИНА ДРЕЊАНИН

Универзални речник простора

KATARINA DRENJANIN

The Universal Vocabulary of Space

Београд
Јул-август 2026.

Кућа и путовање / Home and Travelling

2025, дрвени ормар, кофер, сако, конач од јуте / wooden closet, suitcase, suit coat, jute thread,
променљиве димензије / variable dimensions

КАТАРИНА ДРЕЊАНИН УНИВЕРЗАЛНИ РЕЧНИК ПРОСТОРА

„Ормари са својим полицама, столови са својим ладицама и сандуци са својим лажним дном прави су органи тајног психолошког живота. Доиста, без тих ‘предмета’ и још неколико других једнако цијењених, нашем би интимном животу недостајао модел интимности. Они су хибридни предмети, предмети-субјекти. Попут нас, кроз нас и за нас, посједују квалитет интимности.“¹

Као што Гастон Башлар пише о ормарима, фиокама, претинцима, ковчезима, комодама, креденцима, колевкама као о „предметима-субјектима“, тако се и у раду Катарине Дрењанин сусрећемо са овим објектима као да су субјекти. Они су брижљиво одабрани, прикупљени, а затим постављени од стране уметнице тако да артикулишу простор као сцену. Међутим, пре него што та сцена постане „јавна“ и отворена за публику, она настаје у властитом атељеу, који тако постаје место промишљања и проживљавања ових „објеката-субјеката“ као носиоца времена, меморија, прича повезаних за личну и породичну историју и географију. Управо зато што ови предмети држе и „садрже“, они функционишу као чувари свега онога што материјално и иматеријално конституише наш интимни свет. Катарина их користи као диспозитиве за постављање питања о властитом идентитету, о властитом афективном окружењу и о свим оним догађајима који су утицали на ремећење структуре тог окружења. Она гради свој рад као неку врсту дневника, користећи предмете као речи; „организује“ их у простору као семантичке јединице које добијају карактер субјекта. Они су ту да „сведоче“ о одређеним стањима, менталним или емотивним... стањима затворености, тескобе, имобилности... стањима које треба „опредметити“ и тиме их учинити видљивим, тактилним, и затим их пренети у јавни простор галерије где се њихова функција усложшава: постају диспозитиви остваривања комуникације са другима. Дакле, процес рада Катарине Дрењанин се конституише кроз ове фазе: у једној се бави личним, у другој ово „лично“ постаје универзално. И приватни простор атељеа и јавни простор галерије служе као нека врста платформе за преиспитивање интима, али кроз два различита регистра. Можда управо зато што живимо у времену брзе комуникације, воајеризма кроз друштвене медије, неопходности константног „објављивања“ себе у најбољем издању, у времену имперсоналних простора, површних садржаја и слика без корена, међу уметницима млађих генерација се јавља

1 Gaston Bachelard, *The Poetics of Space*, Boston, Beacon Press, 1994, стр. 78.

реакција. Изражава се потреба за нечим дубљим, смисленијим, нечим што има квалитет проживљеног.

Предмети које ова млада уметница тражи, одабира и преузима су стари, похабани, делују као да су већ „одживели“ свој век. Као такви они су метафоре пролазности, провизорности и свих других сличних конотација које мотив „ванитас“ (од латинског *vanitas* / *vanus* = празнина) и мотив мртве природе имају у историји уметности. Катарина у насловима својих инсталација или видео радова користи речи попут „мртва природа“, „траг“, „кућа“... Дакле, она интенционално ставља акценат на све оно што се односи на време. Могло би се рећи да је окосница њеног рада промишљање времена кроз сценичну организацију простора. Време о коме она говори је истовремено и оно апстрактно, прогресивно, дакле оно које има ток и трајање, али и оно „елементарно“, атмосферско, које утиче на нас и на нашу околину. То време, схваћено као скуп атмосферских елемената она бележи кроз своје аквареле, на којима представља пејзаже, места где она и њени ближњи живе или су живели. Представља поља након поплава или пожара, непогода које су условиле конкретни и афективни живот људи, породица, али и свих других форми живота. И у овом сегменту рада Катарине Дрењанин се поново преплићу појединачно и опште, индивидуално и колективно. Говори о дијалектици опасности и склоништа, трауме и куће.

И тиме се враћамо на њену почетну тему: мотив куће као једног од базичних архетипова кроз који се преламају многоструки психолошки и социолошки садржаји. У мотиву куће Гастон Башлар је открио метафору људскости. Можда би то био и подтекст рада Катарине Дрењанин: потреба за хуманошћу у овим неизвесним временима.

КАТАРИНА ДРЕЊАНИН

(2001, Београд)

По завршетку Филолошке гимназије у Београду, уписује се на студије сликарства на Факултету ликовних уметности у Београду. Дипломира и мастерира у класи професорке Биљане Ђурђевић са темом „Отворен простор”. Уметничким истраживањем бави се на интердисциплинарни начин, повезујући позоришне и ликовне уметности са партиципативним праксама.

Самосталне изложбе:

2025.

„Кућа”, Дом омладине Београда, Београд

„Сећање”, просторна инсталација, Установа Културе Пароброд, у оквиру

„Фестивала уметност и људска права”, у орг. Дах Театра, Београд

Групне изложбе:

2026.

„What we share: Breakfast in Kosovo or Somewhere Else...”, Приштина

„Индивидуалне праксе 2026”, Галерија 73, Београд - Награда „Стеван Тодоровић” за најбољи рад

2025.

„Masterpieces VII”, у орг. Уметничког простора U10, Галерија U10, Београд

„Феномени времена”, кустоскиња: Биљана Томић Денегри, продукција: Бојан Муждека, Галерија B2, Београд

2024.

„Нови правац”, кустоскиња: Биљана Томић Денегри, Галерија 73, Београд

2023.

„ФЛУ Вечерњи акт 2021/2022”, Галерија ШИРА, Загреб

„Мозаик и фреска”, Галерија ФЛУ, Београд

„51. изложба цртежа и скулптура малог формата студената Факултета ликовних уметности у Београду”, Дом омладине Београда

2022.

„Мали формат”, Факултет ликовних уметности у Нишу

„Вечерњи акт”, Галерија ФЛУ, Београд

2021.

„Бити присутан”, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд

Везивање / Tying Together

2025, две столице, конач од јуте / two chairs, jute thread,
променљиве димензије / variable dimensions

Траг / Trace

2025, ципеле, земља / shoes, soil, променљиве димензије / variable dimensions

Школски час / School Class

2025, школске столице и сто / school table and chairs,
променљиве димензије / variable dimensions

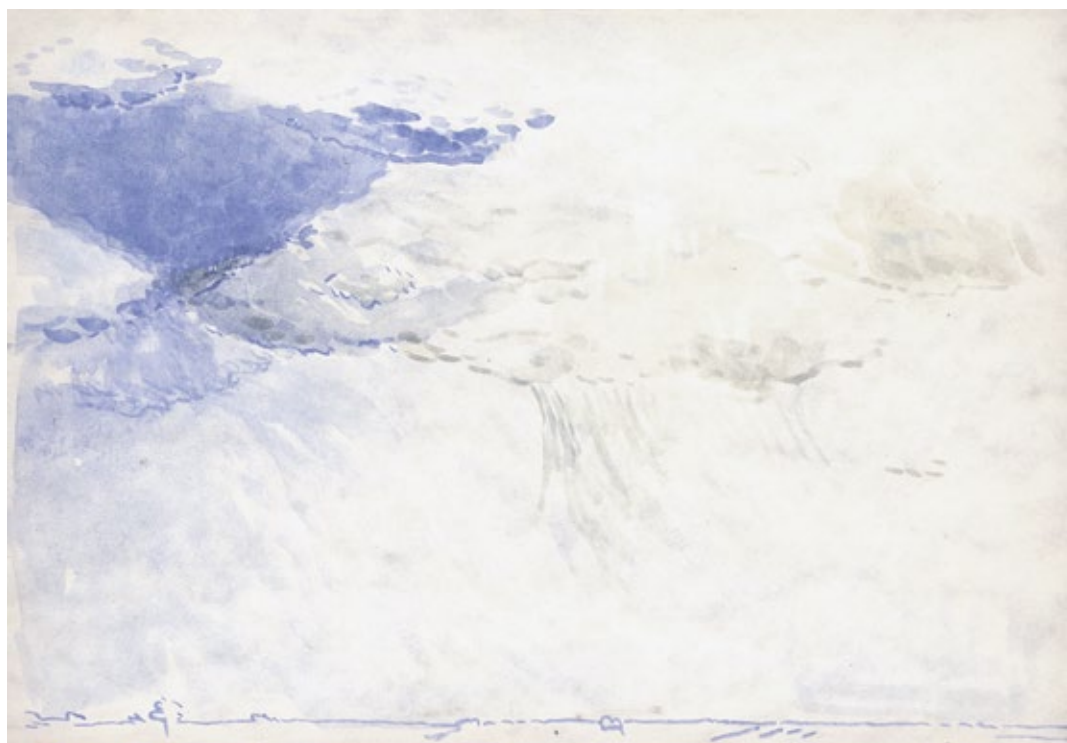
Гробница / Grave

2025, акварел на папиру / aquarelle on paper, 14,1 x 20,5 cm

Поље / Field

2025, акварел на папиру / aquarelle on paper, 13 x 13 cm

Небо над пољем / Sky Over the Field

2025, акварел на папиру / aquarelle on paper, 13 x 19,4 cm

Ископане рупе / Excavated Pits

2025, акварел на папиру / aquarelle on paper, 10,3 x 29,5 cm

Поставка изложбе / Installation view

Поплављен Забран / Flooded Zabran

2025, акварел на папиру / aquarelle on paper, 13,4 x 19,4 cm

KATARINA DRENJANIN

THE UNIVERSAL VOCABULARY OF SPACE

“Wardrobes with their shelves, desks with their drawers, and chests with their false bottoms are veritable organs of the secret psychological life. Without these “objects” and a few others equally evaluated, our intimate life would lack a model of intimacy. They are hybrid objects, subject-objects. Like us, through us, and for us, they have a quality of intimacy.”¹

As Gaston Bachelard writes about wardrobes, drawers, compartments, trunks, dressers, credenzas and cradles as “subject-objects”, so too in Katarina Drenjanin’s work do we encounter these objects as if they were subjects. They are carefully selected, collected, and then arranged by the artist to articulate the gallery space as a stage. However, before this scene becomes “public” and accessible to an audience, it originates within her own studio, a space of reflection and lived experience of these “subject-objects” as vessels of time, memory, and stories connected with personal and familial history and geography. Precisely because these objects both hold and “contain”, they function as keepers of all that constitutes our intimate world, both materially and immaterially. Katarina uses them as devices for posing questions about her own identity, her affective environment, and all the events that have contributed to the disruption of that structure. She constructs her work as a form of a diary, using objects as words. She “organizes” them within space as semantic units that acquire the character of the subject. These objects serve to “embody” certain states, mental or emotional, such as states of seclusion, anxiety, or immobility. They must be “objectified,” to become visible and tactile, and then be transported into the public space of the gallery, where their function becomes more complex: they evolve into devices facilitating communication with others. Thus, Katarina Drenjanin’s creative process unfolds through the following stages: she engages with the personal in first stage, this “personal” is transformed into the universal in the second one. Both the private studio space and the public gallery space serve as platforms for re-examining intimacy, but they operate through two different registers. Perhaps it is because we live in an era of rapid communication, social media voyeurism, a time characterized by the constant need to “post” the best version of oneself, a time of impersonal spaces, superficial content, and images devoid of roots, that the younger generations of artists are beginning to react, driven by a need for something deeper, more meaningful, something that has the quality of a lived experience.

1 Gaston Bachelard, *The Poetics of Space*, Boston, Beacon Press, 1994. p.78

The objects that this young artist seeks, selects, and reclaims are old, worn out, and appear as though they have already “lived” their lifespan. As such, they serve as metaphors for transience, impermanence, and all other connotations associated with the motif of *vanitas* (from Latin *vanitas* / *vanus* meaning emptiness, futility) and the motif of still life in art history. Katarina employs words such as “still life,” “trace,” and “house” in the titles of her installations or video works. Therefore, she intentionally emphasizes all aspects related to time. It could be argued that the core of her work revolves around contemplating time through a scenic organization of space. The time she invokes is simultaneously abstract and progressive, therefore characterized by flow and duration, as well as “elemental”, atmospheric weather, influencing us and our environment. She captures this conception of time, understood as a collection of atmospheric elements, in her watercolors, depicting landscapes, places where she and her loved ones live or have lived. She renders fields after floods or fires, natural disasters that have shaped the tangible and emotional lives of individuals, families, and all other forms of life. In this segment of Katarina Drenjanin’s oeuvre, the particular and the universal, the individual and the collective, intertwine once again. The work addresses the dialectic between danger and shelter, between trauma and the home.

Thus, we return to her original theme: the motif of the house as a primary archetype through which diverse psychological and sociological dimensions are refracted. Gaston Bachelard recognized a metaphor for humanity in the motif of the house. This, perhaps, constitutes the subtext of Katarina Drenjanin’s work: a desire for humanity in these uncertain times.

KATARINA DRENJANIN

(2001, Belgrade, Serbia)

Having graduated from the Philological High School in Belgrade, enrolled in painting studies at the Faculty of Fine Arts in Belgrade. She completed both her bachelor's and master's degrees in the class of Professor Biljana Đurđević, focusing on the theme "Open Space." She approaches artistic research in an interdisciplinary manner, connecting theater and fine arts with participatory practices.

Solo exhibitions:

2025

"Home", Belgrade Youth Center Gallery, Belgrade

"Memory", spatial installation, Cultural Center Parobrod, as part of "Arts and Human Rights Festival", organised by Dah Theatre, Belgrade

Group exhibitions:

2026

"What we share: Breakfast in Kosovo or Somewhere Else...", Prishtina

"Individual practices 2026", Gallery 73, Belgrade - Prix "Stevan Todorović" for best work

2025

"Masterpieces VII", organised by U10 Art Space, U10 Gallery, Belgrade

"The Phenomena of Time", curator: Biljana Tomić Denegri, production: Bojan Muždeka, B2 Gallery, Belgrade, Serbia

2024

"Novi pravac", curator: Biljana Tomić Denegri, Gallery 73, Belgrade, Serbia

2023

"FLU Vecernji akt 2021/2022", Gallery SHIRA, Zagreb, Croatia

"Mozaik i freska", Faculty of Fine Arts Gallery, Belgrade, Serbia

"51. izložba crteža i skulptura malog formata studenata Fakulteta likovnih umetnosti", Belgrade Youth Center Gallery, Belgrade, Serbia

2022

"Mali format", Faculty of Fine Arts Niš, Niš, Serbia

"Večernji akt", Faculty of Fine Arts Gallery, Belgrade, Serbia

2021

"Biti prisutan", Art Pavillion Cvijeta Zuzorić, Belgrade, Serbia

Издавач

Галерија Б2
Балканска 2
11000 Београд, Србија
тел: 011 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs

За издавача

Драган Стојадиновић

Стручни савет

Јеша Денегри
Данијела Пурешевић
Немања Николић

Организација и продукција

Бојан Муждека

Текст у каталогу

Добрила Денегри

Лектура

Марина Миладиновић

Превод

Ванда Перовић

Фотографија

Владимир Поповић

Прелом

Жолт Ковач

Штампа

Алта Нова, Београд

Тираж

300

Publisher

Gallery B2
Balkanska 2
11000 Belgrade, Serbia
tel +381 11 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs

For Publisher

Dragan Stojadinović

Gallery Council

Ješa Denegri
Danijela Purešević
Nemanja Nikolić

Organization and production

Bojan Muždeka

Text in catalogue

Dobriła Denegri

Proofreading

Marina Miladinović

Translation

Vanda Perović

Photography

Vladimir Popović

Layout

Žolt Kovač

Printed by

Alta Nova, Belgrade

Circulation

300

CIP - каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75(497.11)"20"(083.824)

75.071.1:929 Дрењанин К.(083.824)

ДРЕЊАНИН, Катарина, 2001-

Катарина Дрењанин = Katarina Drenjanin : Универзални речник простора = The universal vocabulary of space : Галерија Б2, Београд, јул-август 2026. / [Текст у каталогу Добрила Денегри] = [text in catalogue Dobriła Denegri] ; [Фотографија Владимир Поповић] = [photography Vladimir Popović] ; [Превод Ванда Перовић] = [translation Vanda Perović]. - Београд : Галерија Б2 = Belgrade : Gallery B2, 2026 (Београд : Алта Нова = Belgrade : Alta Nova). - 20 стр. : фотог. ; 23 cm

Упоредо срп. текст. и енгл. превод. - Тираж 300.

ISBN 978-86-6054-057-9

а) Дрењанин, Катарина (2001-) -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 197790729

Пријатељи пројекта

C'EST MOI
art jewellery

Република Србија
Министарство културе

ГАЛЕРИЈА Б2
Балканска 2
11000 Београд, Србија
тел: 011 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs